

[Poul Møller.]

produktions vedkommende, svineproduktionen, har stigningstakten været så stor, at man i de kommende måneder forventer næsten uoverstigelige vanskeligheder med at få denne mængde afsat.

Det konservative folkeparti har ofte fremført, at vi mente, at en højere foderkornspris måtte og ville begrænse stigningen i produktionen. Vi stillede sammen med venstre forslag herom i foråret, men vi fik ikke flertal herfor i tinget. Vi fremførte på ny synspunktet, da vi nærmede os høsten, gennem partiets landbrugsordførere, det ærede medlem hr. H. C. Toft, på et tidspunkt, da det var åbenbart for alle, at stigningen i produktionen af svin var så voldsom, at afsætningen ville blive vanskeligere, og vi opfordrede regeringen til at give tilsagn om at ville gennemføre en ændring af foderkornsordningen ved folketingsårets begyndelse, gående ud på en stigning i basisprisen hver 14. dag med 50 øre — et forslag, som landboforeningerne nu har ført frem i forbindelse med den påtænkte svineregulering. Landbrugsministeren afviste os, og siden er basisprisen for foderkorn ikke steget, men tværtimod faldet. Den er i dag 37 kr., altså 3 kr. lavere end dengang vi vedtog kornloven her i tinget, og dengang man fastsatte, at basisprisen skulle falde i takt med flæskenoteringen, når denne kom under 3 kr. 80 øre.

Vi kan vel næppe gøre os forventninger og forhåbninger om, at regeringen nu vil følge vore synspunkter, selv om de sidste måneders begivenheder burde ansprende dertil. De foranstaltninger, der i foråret blev gennemført til støtte for landbruget, vil med den udvikling, der siden er sket, vise sig ikke at være tilstrækkelige. Omkostningerne er siden da steget væsentligt, og produktionspriserne har taget et yderligere fald. Derfor må vi på ny se på, hvad der kan gøres for at sænke omkostningerne, de omkostninger, som det offentlige pålægger landbruget, ejendomsskatterne, og her minder jeg om vore forslag om helt at fjerne bygnings- og grundskatterne til amterne og til staten samt vort forslag om at nedsætte de kommunale grundskatter på landbrugs-ejendomme med de 10 promille, som er lovgivningsmagtens minimum for den kommunale grundskyldsbeskatning.

Vi har nu anmodet om optagelse i fællesmarkedet, et marked, hvor fødevarerpriserne vil blive væsentligt højere, end de er her i landet. Det må derfor være rigtigt for vort hjemmemarked at hæve priserne op til et niveau, som svarer til de priser, producenterne i det øvrige Europa opnår for tilsvarende varer, og derigennem øge landbrugets indtægter.

Statsministeren sagde i sin åbningstale, at der ville komme forslag om større adgang til sammenlægning og nedlægning af mindre landbrug. På baggrund af de synspunkter, vi nu igennem flere år har fremført, kan vi kun hilse denne bebudelse med tilfredshed, men vi beder om, at de skridt, der nu bliver taget, ikke blot må blive småtrin, hvorefter lovgivningen kommer hinkende bag efter udviklingen og dermed hindrer de enkelte landbrug i at blive så produktive som muligt.

Hvis vi bliver medlem af det store fællesmarked, bliver det om muligt endnu mere nødvendigt for os, at der åbnes adgang til og mulighed for strukturændringer i det danske landbrug. Vi kan i dette marked i alt fald i de første år forvente, at Danmark får mulighed for tildeling af en vis leverance, og skal denne fordeles ud over de enkelte brug og de skal kunne få et rimeligt og godt udbytte deraf, må brugene have en vis størrelse. Det vil være bedre, om 160 000 brug skal have hver sin andel, end om op imod 200 000 landbrug skal dele den leverance, vi kan få, og dermed hver især få en utilstrækkelig andel.

Det må i den kommende tid være en væsentlig opgave også for landbrugsvarernes vedkommende nøje at vurdere og beregne afsætnings- og produktionsmulighederne ved vort medlemskab af fællesmarkedet, de muligheder, vi har inden for markedet, og ikke mindst de muligheder, vi må bevare og udbygge uden for det europæiske marked. Vi mener derfor, at regeringen er ude af takt med tiden, når den i åbningstalen angiver, at vi skal fortsætte udstykningen. Vi må nu koncentrere kræfterne om friere adgang til sammenlægning og til oprettelse af brug af en sådan størrelse, at de både kan sikre den nødvendige kapitaltilgang og blive rentable. Vi må bidrage til, at de får en størrelse, som gør, at de kan svare sig, og